

MissionPossible

Evangelium och hjälp till Östeuropa

Allt började på julafton

För några år sedan tog vårt team i Odessa julklappar till en familj med fyra barn, som bodde i en avlägsen by under eländiga förhållanden. Det var början på en förändring i familjens liv. Läs mer på s. 3.

På bilden, familjens äldsta son.

PÄIVI RANTA
Finlands koordinator,
Vice verksamhetsledare

Julens ljus till varje hem!

Vi känner alla till liknelsen om den barmhärtige samariten. Tre resenärer möter en man som blivit rånad. Alla såg honom ligga hjälplös vid sidan av vägen. Men det var egentligen bara en som såg. Han visade barmhärtighet mot den okända medmänniskan. Han såg inte bara med ögonen utan också med sitt hjärta.

Gud ser var och en av oss, och Hans hjärta har vänts till oss. Han går inte förbi någon situation. I sin kärlek sände Han sin Son till världen, som ett ljus, så att vi ska kunna se – Honom och vår nästa. Han har sänt oss att dela ljuset med dem som vandrar i mörkret.

I år har vi tillsammans med er kunnat sprida ljus till våra medmänniskor i Ukraina, Ryssland, Bulgarien och Albanien. I den här tidningen kan du läsa hur ljuset har lyst för olika människor.

Tack för att du sett, både med dina ögon och också ditt hjärta, dem som är i nöd och fattigdom. Tack för att du har bett, gett av det du har, gjort paket med babykläder. Även denna jul lyser ljuset i mörkret. Må budskapet om Jesus sprida julljuset till alla hem nära och fjärran – också till ditt hem!

Lilja (till höger) och Tatjana på vårt verksamhetscenter i Odessa förbereder dessa två artiklar

Kallad att tjäna

LILJA TARAN, Odessa

Hela Ukraina drabbas av flera dagar långa strömavbrott på grund av attacker mot elförsörjningsläggningar. Det har en stark inverkan på livet – särskilt nu när vädret har blivit kallare. Men vi tar på oss mer kläder och fortsätter arbetet.

Vi delar ut hjälp i byar, övervakar mat- och bränslepriser, gör inköp, skickar bilder och rapporter när internetuppkopplingen fungerar.

Igår gick vi till en butik som hade el med en elgenerator. Det var få köpare, men på golvet satt människor bredvid varandra med datorer i knät eller telefoner i händerna och försökte få internetanslutning och jobba. Det var tyst tills en mamma kom till affären med en bebis, som skrek hjärtskärande. Ingen blev irriterad, utan alla försökte hjälpa mamman.

De gemensamma behoven har gjort människor mer omtänksamma. Larm ljuder för alla, allas hem är mörka, alla har någon närstående ute på fronten.

Tatjana berättar en bibelberättelse i en möteslokal i en by. En raketattack krossade fönstren i lokalen och vi skaffade nya glas, så att verksamheten kan fortsätta.

Situationen är samma för alla, men människor reagerar på olika sätt. Vissa är rädda eller deprimerade. Tack gode Gud, vi troende får lita på Honom och gå igenom svårigheter utan rädsla. Vi är kallade att hjälpa människor i alla situationer och att leda dem till att lära känna Jesus.

Detta är en kallelse som vi följer tillsammans. Vissa har möjlighet att hjälpa ekonomiskt, andra förmedlar dessa medel för att underlätta för människor som har det svårt. Vi jobbar mot samma mål. Må Herren välsigna alla som har accepterat en kallelse att tjäna!

På baksidan hittar du information om vårt vinterhjälpssystem i Odessa-regionen – distribution av ved för uppvärmning.

Allt började på julafton!

– Förändringen i Elenas familj

TATJANA GALITSHENKO, Odessa

"Det här är till dig!" Vårt team träffade Elena och barnen för första gången på julafton för några år sedan.

För några år sedan, på julafton, besökte vi fattiga familjer i en av de avlägsna byarna i Odessaregionen. Vi delade ut presenter och barnbiblar och berättade julevangeliet. Nästan alla familjer i byn var utan regelbunden inkomst.

Eländigast var det hemma hos Elena och hennes fyra barn. Mamman hade inget jobb och inte nödvändiga identitetshandlingar och fick därför inga bidrag. Hon drack hela dagarna. Barnen hade trasiga kläder, var hungriga och beroende av hjälp från grannarna.

När våren kom kände vi oss manade att starta en bibelklubb för barnen i den här byn. På grund av vädret var vägen oframkomlig och vi åkte tåg till barnen på söndagarna. Barnen

såg alltid fram emot klubben. Elenas söner möttes oss varje gång när vi klev av det fulla tåget, och den yngre, Aleksei, frågade: "Ska vi äta idag också?" Vi gav dem alltid mat före klubben.

Vi lärde barnen vad bibeln säger om Gud, vi lekte med dem, hjälpte familjer, pratade och bad. Vi besökte Elena oftare än andra. Hon lyssnade och sa en gång: "Jag läser redan bibeln och tror på Gud."

Men Elena behövde ytterligare lite tid att tänka igenom sitt liv. Till slut skedde förändringen: hon slutade dricka, fick identitetshandlingar samt ett jobb i staden.

Hela familjens liv förändrades. Barnen fick en nykter och omtänksam mamma. Deras ansikten lyste av

glädje!

Coronarestriktionerna hindrade oss från att fortsätta arbetet i den här byn. Men när kriget började tog vi matpaket med oss och fick möjlighet att besöka Elena och barnen i deras hem i det gamla huset.

Familjen välkomnade oss med glädje. Elena hade förändrats mycket.

"Läser du fortfarande Bibeln?" frågade jag henne.

"Självklart!" svarade Elena glatt. "Jag är som du nu! I våras döptes jag, jag går i kyrkan och jag tjänar Gud!"

Vi tackar Herren för att vi hade möjlighet att berätta för Elena och barnen om Frälsarens födelse på julafton några år tidigare! Allt började där!

Bröderna i klubben

Vårt team träffade Elena igen i somras när de levererade mathjälp

"Om du får tillbaka dockan, låter du mig återvända till mormor", frågade 13-åriga Irina sin mamma när hon fått en fin docka i julgåva. Irina ville inte ha en docka, utan längtade efter sin mormor som hade skött om henne. Mamman hade aldrig brytt sig om henne, Irina kände sig moderlös. Men så hade mamman plötsligt hämtat henne för att bo hos henne...

Julens ljus för de misslyckade: Irinas berättelse

Tio år efter den julen firade Irina jul på ett av våra rehabiliteringshem i Ryssland. Hon hade flyttat dit föregående höst med sina små söner Maxima (3) och Dima (1).

Lärarna på Maximins förskola hade kontaktat barnavårdsmyndighe-

ten när Irina själv aldrig hämtade sin son. Det var alltid mormor, som hade en bebis med sig, som hämtade. Det visade sig att Irina drack och var hemifrån flera dagar i sträck. Barnen togs om hand av Irinas mamma, som själv tidigare hade försummat sin dotter. Nu upprepade Irina samma misstag.

En svår barndom hade format Irina till en osäker ung kvinna som var lätt att utnyttja. Barnens fäder var aldrig seriösa med henne. Irina befann sig i ekonomisk nöd då en partner tagit kredit i hennes namn. Irina sökte tröst genom drickandet tills myndigheterna ingrep. Om situationen inte förändrades skulle pojkarna placeras på barnhem!

Irinas mammas historia hade varit liknande. Även hon hade fått ett barn i mycket ung ålder och hade blivit lämnad. Det var början på en nedåtgående spiral. Vändpunkten var den julafton då hon gav Irina en docka. Det ögonblick då dottern bad henne att by-

ta ut gåvan mot mormor, krossade mammans hjärta. Den natten, gråtande, ångrade hon sig och bestämde sig för att vinna tillbaka sitt enda barns hjärta.

Kärlek och förlåtelse läkte relationen mellan mor och dotter. Mamman blev Irinas stöd när hon sjönk djupare ner i problem, och hon var som en mor till de försummade barnbarnen – klädde dem, matade, tröstade, stoppade om dem när de skulle sova. På samma sätt hade Irina haft mormor, som tillflyktsort som barn.

Irina övertalades av sin mamma att börja på rehabilitering. Det var svårt i början. Barnen var främlingar för Irina och grät efter mormor. Med stöd av personalen och andra mödrar klarade Irina de tyngsta stunderna och relationen till barnen har helats.

Även om Irina fortfarande har utmaningar, har året på rehabiliteringshemmet varit en vändpunkt för henne. Hon har fått hjälp med att hantera sina problem och de smärtsamma frågorna inom sig. Hon har fått kontakt med sina söner, vuxit som mamma och fortsätter nu sina avbrutna gymnasiestudier. Hon har tagit emot Jesus som sin Frälsare, hon har bett och fått förlåtelse.

Gud kan ge ett nytt liv till den som har misslyckats i sitt liv.

Irinas första jul med barnen fri från missbruk

Julens ljus till föräldralösa barn: Valjas berättelse

När våra medarbetare Lena och Sasha knackar på dörren med matkassar hörs barnröster inifrån. Valja välkomnar varmt och bjuder in dem.

Valjas förflutna är sorgligt – "bara ruiner", som vår teammedlem konstaterade. Hon och systemen växte upp på ett barnhem. När det var dags att lämna det, flyttade syskonen in i en gemensam lägenhet. Allt de hade var varandra.

Tyvärr spårade systemens liv ut i droger och många tillfälliga relationer. Hon fick två barn, en flicka och en pojke. En dag, medan systemen var full, föll den 2-åriga pojken Tolik från fönstret på femte våningen. Toppen av ett stort träd nedanför räddade hans liv. Tolik fick dock en huvudskada och hans ben var brutna.

Systemen dog snart av en överdos av droger. Valja ville få vårnaden av de föräldralösa barnen.

Att ta hand om Tolik och Sonja som har tuberkulos har varit svårt, men Valja har tagit hand om dem omsorgsfullt. Ett föräldralöst barn vet vad det är att vara föräldralös, och Valja ville ge sin systems barn det hon saknade - en egen familj.

Förra julen kom Valja för första gången till kyrkan, inbjuden av vårt team. Hon väntade barn och hennes sambo hade lämnat henne efter att fått reda på det. På julfesten i kyrkan hörde Valja julens evangelium och förstod att hon behövde Guds nåd och att Gud sände sin Son till världen för henne också. Hon tog emot den största gåvan, Jesus, och hennes liv tog en ny riktning.

Efter jul ringde Valja vår medarbetare Lena och berättade om sin gra-

viditet. Samtalet bekräftade beslutet att behålla barnet och så växte Valjas familj med ett barn till. Lena har blivit Valjas stödperson och vän som Valja kan ringa när som helst.

Lena och Sasha kommer in i Valjas lilla enrumslägenhet. De möts av fyra barn istället för tre!

– Vem är den här flickan? frågar Lena.

– Min vän blev sjuk i corona och jag tog hit barnet för att ta hand om det, svarar Valja.

– Hur klarar du dig?

– Bra! Du lärde mig inte i onödan att be, eller hur? Jag ber och det hjälper!

Gud är de faderlösas fader (Ps. 68:6). Valja har fått en familj i kyrkan och en himmelsk far som hon och hennes barn kan vända sig till.

Valja var med och kom till tro vid julfest i kyrkan. Den anordnades av Mission Possible-teamet för de familjer som stöds i hjälparbetet.

Julens ljus för de utan hopp: Lenas berättelse

”Jag vet inte vad jag ska göra, hur livet ska kunna fortsätta... jag behöver hjälp!” – Snyftade någon i telefonen...

Vår krislinje har varit verksam i två år. Kvinnor ringer oss i nödsituationer på grund av våld eller när de redan har flytt hemifrån.

Uppringaren var Lena från vår egen stad. Det var svårt att förstå det tårfyllda talet.

– Är du i fara? Var är du?

Kvinnan lugnade ner sig lite och sa att det inte var någon omedelbar fara.

– Jag har två barn. Vi har ingen mat...

– Kan du komma till vårt hjälpcenter? Du får mat av oss.

Den lilla och späda Lena såg mer ut som en tonåring än en 35-åring. Hon hade stora tårade ögon, hennes tal var lågt, händer och huvud skakade. Hon kunde knappt fylla i sina uppgifter på blanketten: ”Min man har slagit mig och sedan lämnat mig och mina 5- och 9-åriga döttrar. Vi har inga pengar och inget stöd från anhöriga.”

Vi satte ihop matkassar till familjen.

– Hur får du hem dessa? frågade vår medarbetare Alina.

Förra julen på vårt hjälpcenter var glad och hoppfull för Lena och barnen – de behövde inte längre vara rädda för sin egen säkerhet eller för hur de skulle klara sig.

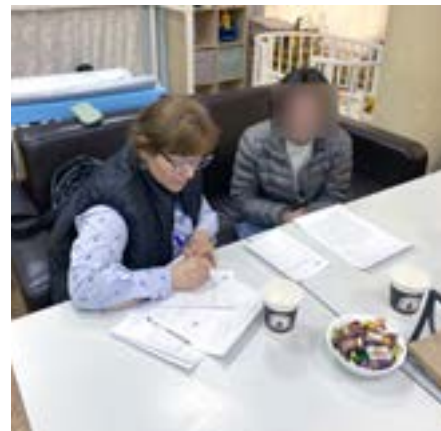

– Med min egen bil. Hjälper du mig att bära dem dit?

”Med egen bil? Har hon verkligen problem?” tänkte Alina.

Men det finns problem och förtvivlan både på toppen av samhället och i ”vanliga” människors familjer. Lenas man var en välkänd idrotts-influencer och hade en egen idrottsklubb, pengar och berömmelse. Men sedan hittade han en ny kvinnlig vän och överförde klubben i hennes namn. Lena blev utan

Hjälpcentrums juridiska rådgivare hjälper Lena att fylla i ansökningarna.

inkomst, och dessutom blev mannen våldsam...

Lena vågade inte anmäla till polisen och skämdes för att be om hjälp. I sin nöd besökte hon en psykiater. Men den svåra situationen fortsatte, de hade inte ens tillräckligt med mat. – Då hittade Lena vårt telefonnummer.

Vi började organisera försörjningsstöd till familjen. De är nu åtgärdade och Lena förhandlar med sin man om praktikaliteterna framåt.

Den hjälpte har blivit en hjälpare.

Lena går i en grupp för våldsoffer. Hon har synbart förändrats – är numera lugn och fokuserad.

Hon har också blivit volontär i vårt arbete! Hon lagar mat till mödrars sammankomster, städar, sorterar kläder och är med oss nästan varje dag. Hon skjutsar andra mödrar i sin bil och jobbar som barnvakt. Hon har kommit överens med sin vän som driver en skönhetsalong att mödrarna i vårt hjälparbete ska få klippa sig utan kostnad. Hon berättar för alla om vårt hjälparbete och söker stöd till det!

Lena går i kyrkan och förundras över den värme och kärlek som familjen få ta emot där.

– Jag har tänkt på hur bra det fungerar i ert hjälparbete. Och hur ni orkar göra det här jobbet och möta människor som har så mycket smärta. Ni lyfte upp mig också...

Tårarna börjar rinna ur Lenas ögon igen. Nu av glädje och tacksamhet.

Julens ljus för de som tyngs av bekymmer

Olgas yngsta barns födelse i Krasnoyarsk, Sibirien, sammanföll med jul och nyår. Modern var dock inte på humör för att fira. Tvärt om. Hon övervägde att ge bort den nyfödda. Familjen hade stora svårigheter att försörja sig. Som i andra liknande fall fick vårt team information från förlossningssjukhuset om en olycklig mamma som behövde hjälp.

Den oroliga mamman blev uppmuntrad när våra teammedlemmar tog med ett moderskapspa-

ket med alla förnödenheter till barnet. Vi ordnade även en säng och sängkläder till barnet. Vi lovade att hålla kontakten med henne i framtiden och ge råd om uppfostran och vård av barnen och i övrigt hjälpa till vid behov och be för familjen.

Det var så vi kunde hämta moder och barn från förlossningssjukhuset till sitt eget hem! Och kontakten med familjen fortsätter.

Värme till hem mitt i kriget: Vårt hjälparbete i Ukraina fortsätter

Vi delar ut tremånaders vinterpaket med ved till familjer i 30 byar i Odessa-regionen. Vi delar också ut livsmedel till de som befinner sig i de svåraste situationerna. En vedlast kostar 1700 kr, ett matpaket 270 kr.

Så här kan du delta:

Sätt in din gåva på vårt 90-nummer, använd referens 20404

Plusgiro: 90 11 54 - 5

Swish: 90 11 54 5

Våra Odessa-teammedlemmar skriver:

Medborgare rekommenderas att lagra bränsle, vatten, mat, batterier – men när de flesta knappt har pengar till mat förblir resten en dröm. På grund av strömavbrott försvinner även bröd från butikshyllorna och

dricksvatten från ledningar. I byarna finns det trots allt brunsvatten, men det är ont om allt och en kall vinter väntar.

Vi besökte Svetlanas hem i en by i Odessa-regionen. Hon har döttrar som är 13 och 4 år. Den äldre flickan har varit i vår bibelklubb. Flickans skolgång har avbrutits eftersom skolan är stängd på grund av bristen på skyddsrum. Fadern, familjens försörjare, befinner sig vid fronten.

– Om det fanns arbete skulle jag kunna försörja oss. Nu vet jag inte alltid hur jag ska få tag i mat till barnen, än mindre köpa ved, suckade Svetlana. Hon blev överlycklig när hon fick höra att de skulle få ved till vintern av oss. Vi pratade länge, uppmuntrade henne, pratade om tro och bad tillsammans. Svetlana ville

ta Jesus i sitt liv.

– Jag ska säga till pappa att vi bad, och att Gud kommer att skydda honom, och från och med nu kommer jag alltid att be med mamma, sa den lilla Nika-dottern.

Jag är 4 år", visar Svetlanas dotter. Vi tog med varma kläder till barnen.

Mission Possible Sweden
Sågstuguvägen 21, 146 38 Tullinge
info@mp.org www.mp.org

Plusgiro: 90 11 54 - 5
Swish 90 11 54 5

Finland: Nordea FI85 2309 1800 0153 17
Insamlingsstillstånd RA/2020/699

